	Α	В	C	D	Ε	F	
0	5	4	2	2	1	0	Najpierw tworzymy tabelę z kosztami dotarcia informacji z poszczególnych węzłów do F.
1	5	4	2	2	3	X	Następuje awaria F. Węzeł E nie może się dostać do niego, więc próbuje przez C lub D, bo wie, że mają do F koszt równy 2. Więc 1 + 2 = 3.
2	5	4	4	4	3	X	E się zaktualiował, jednak drogi C i D do F zależały od E, dlatego one też muszą się zaktualizować. Ponieważ obecnie E do F ma 3, one też tyle dodają, 1 + 3 = 4.
3	5	6	2 . 2 	2	5	X	Teraz B widzi, że C i D się zaktualizowały, a od nich zależała droga z B do F, więc ten tez robi update. 2 + 4 = 6. Równocześnie E widzi tę akutalizację, a od C i D zależy jego droga do F (po zerwanym połączeniu), nowy koszt: 1 + 4 = 5.
4	7	6	6	6	5	X	Teraz wreszcie A widzi aktualizację B, od którego zależy jego droga do F. Uaktualnia się, 1 + 6 = 7. To samo robią C i D, których droga do F zależy, po awarii, przez B.
5	7	8	6	6	7	X	I w tym momencie wpadamy w pętlę aktualizacji.
6	9	8	8	8	7	X	
7	9	10	8	8	9	X	
8	11	10	10	10	9	X	
9	11	12	10	10	11	X	
10	13	12	12	12	11	X	
11	13	14	12	12	13	X	
12	inf	14	14	14	13	X	Tutaj następuje koniec obliczeń. W standardzie >= 15 oznacza nieistniejący węzeł i oznaczany jest jako nieskończoność.